

ROK MODLITBY 2024

NAUČ NÁS MODLIŤ SA... č.5

Význam modlitby za druhých

alebo

*ako môže naša modlitba pomáhať
druhým ľuďom a svetu okolo nás*

Nádherným príkladom modlitby za druhých je úryvok Listu sv. Apoštola Pavla Filemonovi. Posiela mu list po Onezimovi, ktorý bol predtým Filemonovým otrokom. Vo väzení od Pavla prijal Krista a tak ho Pavol posiela ako brata. A Filemonovi nenariaďuje, hoci – ako píše by mohol – ale prosí ho, aby Onezima prijal ako brata. Nie ako svojho bývalého otroka. A čo je nádherné, že Pavol využíva všetky slovné zvraty, aby naklonil Filemonovo srdce pre Onezima. Hľadá všetky spôsoby a slová lásky, aby Filemonovo srdce bolo otvorené pre Onezima. Aby ho prijal s láskou. Ako brata.

Toto jeho úsilie je veľmi podobné modlitbe, ktorú predkladáme Pánovi za niekoho. Za kohokoľvek, komu chceme niečo vyprosiť u Pána. Modliť sa za druhých je totiž veľmi dôležité. Pretože každá modlitba, ktorú venujeme za niekoho, v akejkol'vek potrebe, nezískava Božie požehnanie len pre toho človeka, za ktorého sa modlíme, ktorému sa snažíme vytvoriť akoby protekciu u Pána. Táto modlitba otvára predovšetkým nás samých. Táto modlitba za druhých sa tak stáva pre nás samých veľkým darom.

Ja osobne to prežívam veľmi silno v novembrovej oktáve, kedy sa modlíme za duše v očistci. Vtedy im chceme vyprosiť Božie milosrdenstvo, aby sa Boh nad nimi zmiloval a prijal ich. Snažíme sa urobiť všetko, čo sa dá, aby sme im získali úplné odpustky. A táto modlitba za zosnulých je, podľa mňa, veľkým darom pre nás. Minimálne preto, lebo každá duša, ktorej pomôžeme dostať sa do neba, stáva sa našim priateľom. A nielen v novembrovej oktáve, ale každý deň môžeme získavať úplné odpustky, napr. polhodinovou adoráciou. Tiež modlitbou ruženca, keď sa ho modlíme v spoločenstve, či už farskom alebo rodinnom. Alebo nábožným recitovaním Korunky Božieho milosrdenstva pred Najsvätejšou oltárnou sviatosťou. A sú aj ďalšie možnosti, ktoré nám Cirkev dáva. Takto získané úplné odpustky môžeme venovať dušiam v očistci alebo sebe. Teda, každá duša, ktorej pomôžeme, stáva sa našim priateľom, našim pomocníkom v nebi. Uvádzam to na základe osobnej skúsenosti, kedy som dlhodobo zápasil s jedným osobným problémom. Spovedník mi vtedy poradil, aby som cez *dušičkovú oktávu* pomohol do neba jednej duši, ktorá je v očistci pre podobný problém, že mi bude z neba pomáhať. Hovoril som mu: *ale ja takú dušu nepoznám*. S úsmevom mi odpovedal: *ale Boh ju pozná a to stačí*. Vtedy som celú oktávu získaval odpustky pre takéto duše, hoci mne neznáme. A musím povedať, že po tejto oktáve sa rapídne zmenil môj problém. Niežeby neprichádzal, ale vedel som ho s oveľa väčšou ľahkosťou prekonávať, alebo dokonca predchádzať.

Veľmi dôležitá je modlitba za zomierajúcich. Pretože prechod do večnosti je vždy zápas pre toho človeka. A je veľmi dobré, keď môže byť pri zomierajúcom niekto, kto sa zaňho modlí. Kto sa **pri ňom** modlí. Aby ten posledný zápas života pre toho človeka bol víťazný. Pretože diabol veľmi rád využíva

chvíle nášho zomierania na to, aby nás odvrátil od Boha. Nádherným príkladom toho je udalosť, ktorá sa spája so smrťou sv. Martina z Tours. Životopisec píše, že keď Martin zomieral, bol obklopený kňazmi, ktorí sa zaňho modlili a medzi nimi videl stáť diabla. Vtedy mu povedal: *odíď, krutá beštia, lebo moju dušu nezískaš. Ja svoju dušu odovzdám Stvoriteľovi*. Teda, v živote každého zomierajúceho je veľmi dôležitá modlitba, ktorú zaňho obetujeme. Už či ho poznáme alebo nie. Otec biskup Stolárik na začiatku pandémie prišiel s krásnou aktivitou, aby sme si v Hodine milosrdenstva alebo vždy, keď sa modlíme Korunku Božieho milosrdenstva, adoptovali jedného zomierajúceho a prosili o Božie milosrdenstvo pre toho, kto zomiera práve vtedy alebo v ten deň. Zvlášť za úbohých hriešnikov.

Veľmi dôležitá je modlitba za našich blízkych, ktorých poznáme. Ktorí sa nám zverujú a my vieme, čo potrebujú alebo s čím sa namáhajú – aby sme sa za nich modlili.

Takto by sme mohli prechádzať rôzne skupiny ľudí, ktorých poznáme alebo aj nepoznáme. Možno ste mnohí v modlitbových skupinách, ktoré sa modlia na nejaký úmysel. A tá modlitba je veľmi dôležitá.

Niekedy však môže vzniknúť otázka: za čo sa modliť skôr? Alebo za koho sa modliť skôr? Ved' je toľko potrieb, ktoré máme my sami, aj ľudia okolo nás. To by sme mohli ráno, keď vstaneme, začať sa modliť a pokračovať, až kým nejdeme spať. Toľko úmyslov by sme mohli do tej modlitby dať.

Ja si myslím, že **oveľa dôležitejšie** ako to, za čo alebo za koho sa modliť, je niečo iné. Ako **byť spojený s Bohom**. Usilovať sa v prvom rade byť v priateľstve s Ním. Teda, aby som nebol v stave ťažkého hriechu. A Duch Svätý nám potom napovie, čo je teraz dôležité. **ON** nás totiž vedie k modlitbe.

On nám ju pripomína. A nie je dôležité to, či sa modlíme slovami tie modlitby, ktoré sú predpísané, alebo ich máme naučené. Ako nám hovoria duchovní autori, našou modlitbou môže byť všetko, čo prežívame. Pretože ak sme spojení s Bohom a rozprávame sa s Ním, odovzdávame Mu všetko, čo robíme, to sa stáva potom našou modlitbou. Poznačenou možno obetou konkrétnej námahy, či práce. A tak okrem tej modlitby, ktorá je veľmi dôležitá – tá slovná, sa modlitbou môže stať práca, oddych... Modlitbou sa môže stať naša námaha, bolesti, skrátka všetko, čo prežívame. Ak to dávame Bohu hoci len krátkou myšlienkou: *Bože, toto ti odovzdávam napr. za toho alebo tamtoho, za tú, či inú potrebu* – stáva sa to modlitbou. Preto si myslím, že dôležitejšie je nie to, za čo alebo za koho sa modlíme, ale aby sme boli v priateľstve s Bohom. Tak, ako nám to ukázal sv. Pavol vo vzťahu k Filemonovi. Keď budeme v priateľstve, vtedy nás Boh ako svoje deti nikdy neodmietne. To nám sľubuje Ježiš, ktorý hovorí: *O čokoľvek budete prosiť Otca v mojom mene, tak vám to Otec dá. Nebojte sa!*

Nech nám povzbudenie samého Pána Ježiša, ale aj príklad sv. Pavla, pomôžu, aby sme všetko, čo prežívame, prežívali ako modlitbu. A aby sme všetko, čo prežívame, vedeli využiť pre naše osobné spojenie a jednotu s Bohom. Najmä chvíľu svätého prijímania. Je to veľký dar, táto chvíľa stretnutia s Ježišom. Vtedy – ako On sám hovorí – môžeme mu odovzdať všetko. Môžeme ho prosiť za čokoľvek a za kohokoľvek. Ak je to v súlade s Otcovou vôľou, on nám to určite dá. A Duch Svätý nás iste bude viesť, aby sme prosili len o také veci.